

Biskop Atle Sommerfeldt:

VIGSLING ROTNES KIRKE, NITTEDAL

Rotnes kirke

1. søndag i advent, 27.november 2016

Sal 24,1-10 / Rom 13,11-12 / Matt 21,1-11

Gjør døren høy - gjør porten vid!

Kjære alle sammen - i dag er det virkelig grunn til å gjøre den tusenårige bekjennelsen til vår: «Dette er – sannelig! - dagen som Herren har gjort! Gitt oss i nåde til glede og fred»! Etter 50 års arbeid med dype daler og noen åser med glimt av muligheter, er dagen kommet hit til Nittedal og Rotnes. En ny og praktfull bygning er reist midt i lokalsamfunnets senter til nåde, glede og fred for menneskene som lever her. Dette er sannelig dagen som Herren har gjort!

Disse ordene ble sunget i det tempelet kong Salomo innviet snaue tusen år før vår tidsregning. Salomos tempel ble bygd med store menneskelige offer, tvangsarbeid og svært tunge skatter. Selve byggeprosessen uttrykte tempelets grunnleggende rolle, det var en bygning der menneskene skulle ofre gaver til Gud i håp om at Gud ville velsigne dem.

Salomo visste at Gud ikke bodde i tempelet han hadde latt titusener av arbeidere bygge for seg: "Se himmelen og himlens himmel kan ikke romme deg, langt mindre dette huset jeg har bygd", erkjente han. Men nettopp fordi Gud holdt seg i himmelen, utilgjengelig for menneskene og fjernt fra deres hverdag, var røyken av ofrene i tempelet i Jerusalem muligheten menneskene hadde til å komme i kontakt med Gud.

Er det et slikt bygg vi i dag vigsler til kirke? Er dette et bygg vi skal komme til, skikkelig oppdressede både utvendig og innvendig på den korrekte gudelige måte, og fullende strevet med å gjøre oss fortjent til at Gud ser oss og lytter til oss?

Et par år etter at arbeidet med ny kirke på Rotnes startet, feiret bygda Nittedal kirkes 100-årsjubileum, 28.september 1969. Noen av dere var sikkert til stede i den gudstjenesten. Borg bispedømme var opprettet året før og bispedømmets første biskop - Per Lønning - prekte. Han understreket at kirkens budskap alltid er nytt og annerledes enn det vi mennesker tenker er korrekt gudelighet og religiøsitet. Feiringen av den gamle kirke, forkynte biskopen, måtte ikke overskygge at kirkens budskap alltid innebærer et radikalt brudd med all vår sedvanelige tenking om våre liv og om Gud:

"Det er jo nytt og uhørt dette, når pointet går opp for et menneske, at Gud ikke finnes i uendeligheten, at han ikke oppholder seg bak blånene lengst bort. At det ikke er den superintelligente som befinner seg nærmest ham, heller ikke den supermoraliske. At Gud er oss nær, at Gud er en som kommer, at Gud aldri lar seg parkere i vår bakgård, men viser sin suverenitet i dette at han kommer, at han oppsøker mennesker. At Gud møter oss i medmennesket. Først i Jesus, han som er menneske, mer menneske enn noen, Menneskesønnen, han som føyet jord og himmel sammen med virkning for alle tider. Ja, kan vi ikke si: Han som flyttet himmelen ned på jorden med virkning for alle tider. Og som

deretter sa: Alt det dere har gjort mot en av disse mine minste søsken, det har dere gjort mot meg" (fra preken Østre Fredrikstad 1. s. i advent, 1969).

I dag feirer vi ikke et gammelt hus, men et nytt hus. I dette nye huset skal det gamle budskapet høres og erfares på nytt hele tiden:

Gud er den som kommer til oss. Gud oppsøker oss hele tiden, gjør seg tilgjengelig for oss og ledsager oss i livene våre. Ved selv å komme inn i vår virkelighet som Menneskesønnen, den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus, viste Gud for hele verden at Gud ikke har forlatt menneskene, men lever med oss. Saken er ikke at vi skal streve for å komme opp til Gud, men at Gud kommer til oss.

Gud trenger ikke et nytt kirkebygg. Men vi mennesker trenger det. Vi trenger steder der vi med egne øyne og ører og kropp kan få glimt av at Gud kommer til oss og møter oss igjen og igjen, og rom der vi kan feire det ufattelige underet.

Vi trenger et sted er vi i trygghet kan være hele oss med alt vi bærer av sorg og savn og skuffelser og fortvilelser og gleder og livskraft, der hele meg kan bli godtatt av alle fordi dette er Guds, den allmektige Skaper og Herres, rom. Og Gud Herren tar i mot hele meg uansett hva menneskene rundt meg måtte mene og føle.

Vi trenger en bygning som gir plass til de synlige hjelpemidlene Gud har gitt oss til å se hans komme i vår virkelighet. Det første tegnet er vannet og dåpskaret der Gud kommer til menneskene med nåde og kjærlighet. Vannet forbinder den dømte med alt levende, dåpshandlingen bringer mennesker inn i et folk på vandring gjennom tid og rom, et folk som omfatter mennesker gjennom 2000 år fra alle slags nasjoner og kulturer. Det er et folk som ikke lever av kortreist og egenprodusert mat, men som tar i mot utenfra Guds handling for oss og som i dåpen gjør vannet til en kilde til liv her og i all evighet.

Det andre tegnet bringer oss tilbake til Jerusalem. Folket der ropte - eller kanskje sang de? - "Velsignet er han som kommer i Herrens navn! Hosanna i det høyeste!". Det er jo et underlig rop til en som kommer ridende på fattigfolkets trekkdyr, et esel, midt i den store høytiden full av pomp og prakt og autoritær makt. Men det var slik Jesus kom til dem, med budskapet om Guds nåde.

I dette rommet her på Rotnes inviteres vi til å synge de samme ordene hver gang nattverden feires. Vi synger fordi den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus kommer til oss i det uunseelige brødet dypet i vin, synlig for all verden. Som den gang, annerledes enn verdens bilde av allmakt og guddom. Men likefullt er det et kongemåltid. Derfor sier vi også: Stort er troens mysterium.

Gud kommer til oss i Jesus Kristus, det er adventtidens store forventning. For å sanse dette og delta i dette trenger vi gudstjenestene og kirkebygget som røsker oss ut av våre alminnelige måter å tenke og leve og tro på. Vi trenger et annerledes sted og rom der vi kan ha tillitt til at vi kan være hele mennesker og møte Den hellige konge.

I Guds handlinger for oss får vi bekreftet vår egen sanne og storslåtte menneskelighet nedlagt i oss og alle mennesker i skapelsens under. Det skjer i dette rommet der Gud - vår Skaper, Frigjører og Livgiver - komme til oss og bekrefte at vi er elsk-verdige.

Gud kommer til oss og handler. Gud lar Jesus Kristus ta bolig i oss og leve i oss slik at vi overskrider vår selvcentrerte klatring oppover mot suksess i livet og sikkerhet i døden. Vi ser i dåpens og nattverdens handling at Gud har flyttet himmelen ned på jorden og helt inn til oss. Vi får muligheten til å gjenfinne Skaperens bilde dypt inne i oss.

For å sitere Lønning fra den gangen: "Når vi virkeliggjør Guds store sammenheng og i følge med Menneskesønnen møter mennesker som medmenneske - da finnes himmelen. Så jordisk har Gud gjort himmelen".

Vi kommer ikke til kirken på Rotnes for å gi våre gode gaver til Gud. Vi møter opp i kirken her på Rotnes for å møte den Gud som kommer til oss og deler sine gaver med oss. Da frigjøres vi til å dele Den oppstandnes kamp for nestekjærlighet i en mørk verden.

(Guds skapervisjon er større enn våre bokser. Kapasiteten til nestekjærlighet lever i alle mennesker. En av stedene er i et vers av den iranske shiamuslimen og poeten Sa'di Shirazi som levde samtidig med Frans av Assisi. Verset er finnes inngravert i FN-bygningen i New York:

"Adams barn er hverandres lemmer, De er skapt av samme stoff. Når skjebnen påfører ett lem smerte, forblir de andre ei i ro. Evner du ikke å vise medynk med andres sorg, fortjener du ikke å bli kalt menneske".)

Mitt håp er at i Rotneskirken vil dørene være høye og portene vide slik at alle slags folk kan lete seg frem til kildene i dette rommet som viser oss sann menneskelighet og gir evig liv. Måtte kirken gi rom for at ærens Konge kan få mulighet til å ri ut av kirkerommet, og ledsage dere til menneskene i lokalsamfunnet og utruste dere alle til å være den Oppstandnes helbredende hender, i hverdag og fest, glede og sorg. Da blir Rotneskirken et bygg der kirkeklokkene forkynner at Gud er kommer med nåde og fred til verden og hvert enkelt menneske, så annerledes enn det kulturen vår er preget av, men alikevel så nært og nødvendig for fortvilede, sårede og søkende mennesker i Nittedal og i vår felles menneskehet:

"Rettfærdig kommer han her ned - og bringer salighet og fred, saktmodig fremmer han sin akt - og herske vil med miskunns makt".

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd som var og er og blir, én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.